

Kreativno začinjene torte

Katarina Jovanović je rođena 1986. godine. Osnovnu školu je završila u Starčevu a srednju, ekonomsku školu, smer birotehničar - završila je u Pančevu. Pokušavala je, odmah nakon školovanja, da se zaposli. Najpre je radila kao konobarica, pa kao knjigovođa, ali joj nijedan posao nije baš odgovarao. Smer birotehničar, više je usmeren ka pravima i advokaturi nego knjigovodstvu. Po ulasku u bračne vode postaje majka dvoje dece. Sin je, kao dete, bio podložan raznim alergijama a Katarina je bila primorana da se dovija i izučava razne recepte da bi detetu obezbedila slatkiše koji ne utiču na njegovu alergiju. Danas Katarina vodi kućni posao u proizvodnji torti i sitnih kolača koji dopunjuje kućni budžet a što je najbitnije, posao se razvija.

Kako je izgledalo Vaše detinjstvo u Starčevu?

- Mogu se pohvaliti da sam imala lepo detinjstvo. Odrastala sam u porodičnoj kući kod dede i babe Stanka i Eve Vasić. Radi se o staroj banatskoj porodici gde su se negovali običaji ovih krajeva i gde su se pripremala jela iz Banata. Tako sam i ja, uz baku, naučila mnogo recepata koje sada primenjujem u svojoj porodici. Sport me nikada nije zanimao do te mere da po svaku cenu moram da treniram, takođe, nisam bila zainteresovana da igram u folklornom ansamblu, iako ima tradiciju u Starčevu... Mnogi moji vršnjaci su se opredelili za neki od sportova: fudbal, košarka, odbojka, folklor, ali ja sam uvek bila nekako po strani. Vezala sam se za stare običaje, verovatno je razlog tome što sam odrastala u takvom okruženju.

Kako ste odlučili da uđete u posao pravljenja poslastica?

- Najveći razlog tome je porodica. Iako brinem o dvoje dece, imam i potrebu da radim i zarađujem. Ako ništa drugo, bar mogu malo da olakšam situaciju suprugu koji je ušao u kredit zbog izgradnje naše porodične kuće. To što sam, može se reći "diplomirala" u proizvodnji torti i sitnih kolača, zaslužan je moj sin Lazar. Kao dete je bio podložan raznim alergijama do te mere da su i banalne namirnice pravile veliki problem. Zamislite dete na dečijem rođendanu koje ne sme, zbog alergije, da pojede parče torte ili kolač? Najpre sam smišljala načine da iz slatkiša izbacim namirnice koje mu smetaju kako bi bar na svom rođendanu mogao da bude srećan. Puno sam radila na ukrašavanju torti i kolača, a na kraju, kada sam sve usavršila, neke namirnice uopšte nisu ni nedostajale krajnjem proizvodu. Na inicijativu rođaka i prijatelja počela sam da se uslužno bavim tim poslom. Najpre sam bila skeptična, kako ću ja sad početi da zarađujem od tog posla, kako plasirati proizvod... Malo po malo, posao je krenuo, najpre u krugu prijatelja, da bi sada počeo da se dalje širi.

Da li postoji velika potražnja u ovakvom poslu?

- Na samom početku ne mogu reći da sam redovno imala posla. Vremenom sam sve više bila angažovana ali se i sada desi da za vikend nemam posla. Ali raduje me to što se su takvi vikendi sve ređi, što znači da imam posla. Sada je sezona slava tako da sam zatrpana porudžbinama. Često se zamislim kako ću da ispoštujem sve mušterije ali sigurno je da posao moram da završim. Danas svi brzo živimo, često se nema vremena za neke stvari a ljudi vole

slatkiše. Verujem da je to razlog zbog kojeg dobijam porudžbine a sigurna sam da veliku ulogu igra kreativnost. Uostalom, dekoracija torte ili kolača igra veliku ulogu pa i svako jelo pored ukusa mora da ima i lep izgled. Znam da su vremena teška pa ljudi naručuju ili prave torte kod kuće, samo baš kad moraju, kad je neki bitan datum u porodici. Nadam se da će se to promeniti na bolje onog trenutka kada celom drušvu bude bolje.

Učestvovali ste i na nekim takmičenjima?

- Igrom slučaja, preko društvene mreže sam dobila savet da se prijavim na takmičenje za najlepšu tortu koje se odigrava u nedeljniku "Pančevac". Stručni žiri za procenu izgleda torte je poznata poslastičarnica "Golub". Od prvog puta kada sam poslala fotografiju pobeđujem non-stop. Imam četiri pobeđe za redom a proglašena sam i za pobednicu meseca novembra. Mislim da mi je to dovoljno kao reklama pa i zasluga za uloženi rad. Nisam preterano ambiciozna da se prijavljujem na takmičenja po raznim televizijama jer takmičari su često ograničeni vremenom a znam da baš i nemaju potpunu slobodu da iskažu svoju kreativnost. Razumem da je sve to zarad gledanosti emisije, popularnosti, ali moj interes je zadovoljna mušterija a ne moja popularnost.

Kakvi su vam planovi za budućnost?

- Prvi plan je da se skućimo deca suprug i ja. Ušli smo u izgradnju porodične kuće, ne odstupamo dok je ne završimo. Poslovni planovi su mi ujedno i želja da jednog dana otvorim poslastičarnicu. Ne mora da bude ništa ekskluzivno, mali objekat u kome ću lično ja da radim i vodim posao. Imam želju samo da nešto radim i tako doprinesem porodici. Ovom prilikom pozivam sve ljude da ne odustaju od svojih ideja nego da istraju. Vremena su takva da sami sebi moramo da obezbedimo posao a samim tim egzistenciju.